

har undersøgt det på forhånd. Jeg er sikker på, at Justitsministeriet undervejs i udvalgsarbejdet vil blive i stand til at give os svarene, og det synes jeg er én alvorlig mangel ved forslaget.

En anden mangel er citatet fra Stockholmkonferencen. Det har jeg været inde på, men jeg har indtil videre ikke fået svar på det med Europa-Parlamentet. Hvad har Europa-Parlamentet gjort for at tage fat i det nære problem, nemlig Belgien? Det er jo herfra, problemet er opstået i EU-sammenhæng, fordi man havde behov for at flygte bort fra problemerne derhjemme og ud på det store globale plan. Hvorfor er der ingen af forslagsstillerne, der tør stå ved den problemstilling? Og så skal vi stå her og piske os selv med skorpioner og lade, som om den danske lovgivning ikke er tilstrækkelig. Sikke en gang hykler!

Så vil jeg spørge ligesom fru Anne Bastrup: Hvad med almindeligt seksuelt misbrug? Hvad med lemlæstelse af børn? Hvis vi ophævede det dobbeltprincip, hvad ville det så betyde for et dansk ægtepar eller måske en dansker, der havde været gift med en udlænding og havde boet i Saudi-Arabien, hvor man har meget strenge regler og har adgang til meget streng korporlig afstraffelse af sine børn? Hvis de kom hjem til Danmark, hvorfor skulle de så ikke straffes for at have tæsket deres børn halvt til døde i Saudi-Arabien? Er det ikke lige så oprørende som den seksualitet, vi her taler om? Det synes jeg, så hvorfor den afgrænsning?

Og så til det sidste, som også er meget, meget besværligt, men som forslaget skøjter totalt hen over: Hvad med aldersgrænser. Fra hvornår taler man ikke længere om børn i seksuel sammenhæng? Er det fra 15 år, som vi har det i Danmark? Skal det samme gælde for heteroseksuelle forhold som for homoseksuelle? Og hvad gør vi, hvis andre lande vil til at lovgive på den måde for vores territorium? Hvis et ungt homoseksuelt par – den ene på 21 og hans ven måske på 17 – kom til Irland, var det så i orden, at de blev sat i fængsel begge to? Eller er det kun i Danmark, vi er så meget bedre end alle de andre, at vi kan sige præcis, at her er det vores lovgivning, der skal gælde?

Det allersidste, jeg skal have med, er Helms-Burton-akten, som jo slet ikke handler om det her, bortset fra at amerikanerne lige pludselig har anvendt det, der hedder eksterritorial retskraft for deres egen lovgivning. Og hvad har vi gjort fra europæisk side? Alt hvad vi overhovedet kunne for at modvirke det. Så altså: Igen en dobbeltmoral, der skriger til himlen.

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, hr. Bjørn Elmquist skyder lidt over målet her, for hvis tilfældet er, at et homoseksuelt par på 21 og 17 år har et seksuelt forhold her i landet, vil der jo ikke være tale om seksuelt misbrug. Så alene af den grund synes jeg, hr. Bjørn Elmquist kører let hen over forslaget.

Nej, forslaget her er såmænd et ganske godt forslag. Verden er blevet mindre, og heldigvis for det. Man kan på mindre end et døgn rejse om på den anden side af jordkloden, og det har sine klare fordele i en række forhold, men det har sandelig også sine ulemper på nogle ganske få punkter. Og det ene af de punkter, hvor der er en ulempe ved, at verden er blevet mindre, er med hensyn til sexturismen.

Men det er jo lidt problematisk – det vil jeg gerne medgive – at lovgive og dømme for forhold, der er begået i udlandet, hvor den pågældende handling er lovlig. Det er lidt problematisk, for vi kan jo bare stikke lidt syd for den dansk-tyske grænse og sige: Hvad så, hvis man har kørt 180 km/t på motorvejen i Tyskland? Det er ulovligt i Danmark, men skal det kunne pådømmes i Danmark, hvis man har gjort det? Skal man også i Danmark kunne dømmes for at have siddet på en café i Amsterdam og røget hash? Det er tilladt dér, men det er ulovligt i Danmark.

Det er et meget problematisk område, man bevæger sig ind på, når man begynder at ville lovgive og straffe for noget, som folk har begået i udlandet, hvor den pågældende handling er lovlig. Det vil også være særdeles problematisk at føre bevis for, at handlingen rent faktisk har fundet sted, og det vil være ganske svært at finde vidner og føre vidnerne til en dansk retssal.

Men når de forbehold er nævnt, skal der ikke være nogen tvivl om, at for Fremskridtspartiets vedkommende er seksuelt misbrug af børn noget så alvorligt og så modbydeligt, at vi er helt enige i, at vi er nødt til her i Folketinget at gøre alt, hvad vi kan for at forhindre det eller i hvert fald få det begrænset til et absolut minimum. Det burde helst helt kunne forhindres, at det sker, og vi er i Fremskridtspartiet enige i, at vi skal bruge alle de værktøjer, vi overhovedet kan, for at nå målet.

En vedtagelse af forslaget vil i sig selv have en god signalværdi, men også en præventiv effekt, og alene af den årsag skal det vedtages. Men det er så også vigtigt, som også andre ordførere har været inde på, at vi ikke bare stopper op her og siger, at nu har vi en lovgivning på